

використання навчального та позанавчального досвіду), в якій би поєднувалися теоретико і практико орієнтовані види допомоги тим, хто навчається.

Список використаних джерел

1. Вайзер Г.А., Юдина О.Н. Теория учения развивающейся личности и современные исследования сотрудников лаборатории психологии учения Развитие идей научной школы Н.А. Менчинской в современной психологии учения. URL: www.pirao.ru/upload/iblock/cb1/razvitie_idey_nauchnoy_shkoly_v.pdf (дата звернення 29.03.2018 р.)
2. Менчинская Н.А. Проблемы обучения, воспитания и психического развития ребенка. М.: МПСИ, Воронеж: Модэк, 2004. 512 с.
3. Божович Е.Д. Психологические и методологические аспекты исследования позиции субъекта учения. *Психолого-педагогические проблемы развития школьника как субъекта учения*. Воронеж: МПСИ, НПО «МОДЭК», 2000, С. 6-35.
4. Щукина Г.И. Педагогические проблемы формирования познавательных интересов учащихся. М.: Педагогика, 1988. 232 с.
5. Вайзер Г.А. К проблеме оптимизации обучения. *Оптимизация педагогической работы в вузе*. Челябинск, 1983.

Глущенко Олександр

викладач

Білоус Сергій

викладач

Відокремлений структурний підрозділ

Агротехнічний коледж Уманського національного університету садівництва

м. Умань

ВПЛИВ ПЕДАГОГІЧНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ НА ОСОБИСТІСТЬ СТУДЕНТА

Засоби фізичної культури та спорту мають універсальну здатність комплексно вирішувати проблеми підвищення рівня здоров'я населення, виховання й освіти молоді. Удосконалення технології фізичного виховання безпосередньо в навчальних закладах передбачає збільшення обсягу занять із фізичної культури, залучення кожного студента до нових спортивно-оздоровчих програм.

Загалом, технологія фізичної культури розглядається в цілісній концепції формування особистості. Більш конкретно її можна охарактеризувати як систему, яка містить низку завдань: формування позитивного ставлення студентів до

фізичної культури; підвищення знань молоді про фізичну культуру; створення таких умов, де соціальні відносини між молоддю відбуваються в ході реалізації фізичних цінностей.

Головним для розвитку особистості в системі освіти є вдосконалення педагогами своїх знань, умінь і навичок; технологізація навчально-виховного процесу, яка надає викладачу право вибору певних механізмів у реальному навчальному процесі з урахуванням інтересів і творчої індивідуальності кожного студента. Отже, вибір освітньої технології – це вибір стратегії пріоритетів, спільна система взаємодії “викладач-студент” у навчанні й вихованні, це стиль роботи викладача зі студентами.

Механізм впливу на студента включає: емоційно-психологічний стан, загальний рівень вікового та культурного розвитку, сформованість взаємовідносин, духовний та інтелектуальний розвиток. Викладач повинен бачити перед собою особистість, знати й розуміти вплив зовнішніх і внутрішніх факторів на її формування. Становлення особистості студента потребує системи, спрямованої як на перспективу, так і на конкретний педагогічний результат.

Основним фактором успішності процесу формування у студентів потреби у фізичному вдосконаленні є наявність позитивної динаміки в оцінці рівня розвитку функціональних систем і фізичних якостей організму. Під час проведення занять фізичної культури варто забезпечувати педагогічні умови успішного ходу процесу підготовки студентів до самостійних занять фізичними вправами: індивідуально-особистісний підхід передбачає всебічне стимулювання здібностей кожного студента, опору на особисту динаміку досягнень та індивідуальні особливості; створення атмосфери співпраці, взаємонавчання.

Методика підготовки студентів до самостійних занять фізичними вправами передбачає ієрархічну послідовність і взаємозв'язок основних етапів і похідних до них: виховання позитивного ставлення та інтересу до занять фізичними вправами; формування системи науково-практичних і спеціальних знань, необхідних для самостійних занять фізичними вправами; формування відповідних умінь і навичок; залучення студентів до систематичних самостійних занять фізичними вправами.

Інтенсивність та ефективність підготовки студентів до самостійних занять фізичними вправами значною мірою визначається зрілістю самосвідомості й позитивною рефлексивністю особистості. Виходячи з положення про те, що вік студентів є чутливим до формування та розвитку рефлексії й спираючись на факт активності свідомості молоді, спрямованої на свій внутрішній світ, своє “Я”, а також урахувавши відсутність рефлексивних дій у процесі фізичного виховання, варто планувати систему заходів рефлексивної підтримки в умовах навчального закладу. Вона передбачає лонгитюдне, поетапне консультування, діагностику, розвиток та поступове ускладнення рефлексивного впливу на особистість в процесі самостійних занять фізичними вправами. Проблема формування та розвитку інтересу до самостійного виконання фізичних вправ досить складна. Неможливо виділити окремий мотив або сформулювати його незалежно від інших. Залучення якомога більшої кількості потреб підвищує загальний рівень мотивації

діяльності. Мотивація до вчально-пізнавальної діяльності студентів є складним структурним утворенням, що має таке значення: 1) виступає як фактор формування й розвитку особистості; 2) здійснює загальний стимулюючий вплив на процес мислення, стає джерелом інтелектуальної активності; 3) мобілізує творчі сили на пошук і рішення пізнавальних завдань, позитивно впливає на якість знань, їх глибину й систематизацію, прагнення до самостійної роботи; 4) має діагностичне значення, слугує показником розвитку багатьох важливих рис особистості: цілеспрямованості, усвідомленості, широти та стійкості пізнавальних інтересів.

Педагогічна технологія впливу фізичної культури на особистість студента – це усвідомлення мети виховання, знання предмета виховання та правильний вибір його засобів з урахуванням вікових особливостей молоді. Технологія фізичного виховання особистості студента полягає в залученні його до виконання послідовних дій, зокрема: привчання до збільшення тривалості виконання вправ; прояв сили волі у своїх діях; навчання умінь узгоджувати свої дії з діями інших студентів; виконання простих і складних рухів із застосуванням силового навантаження. Загалом фізична освіта містить освітні, оздоровчі й виховні завдання, які передбачають формування в кожній особистості свідомого ставлення до своїх дій та розвиток бажання до самовдосконалення шляхом поступового наближення до ідеалу.

Важливе значення в технології фізичного виховання особистості студента має як організація занять фізичної культури, так і впровадження туристичної роботи, унаслідок якої загартовуються фізичні сили, формуються моральні переконання та естетичні погляди. Отже, технологія фізичного виховання особистості студента – це довготривала й кропітка робота, яка вимагає застосування технології гуманістично-демократичної педагогіки, зокрема спрямування студентів на розвиток пізнавальних інтересів, використання творчого підходу в будь-яких справах і застосування педагогіки здорового способу життя. Для того, щоб запровадити ці завдання в практику роботи зі студентами, кожен фахівець фізичної культури має глибоко знати свій предмет, чітко визначати мету, правильно вибирати засоби фізичного виховання з урахуванням вікових особливостей студентів. На сучасному етапі, на жаль, недостатньо уваги приділяється значенню фізичного виховання. Тому головним завданням є навчання студентів свідомо підходити до виконання занять із фізичної культури, дотримання здорового способу життя.

Технологія праці викладача фізичної культури та спорту – це мистецтво навчання й виховання, спрямоване на формування особистості студента.

Список використаних джерел

1. Цьось А.В., Балахнічова Г.В., Заремба Л.В. Сучасні технології викладання спортивних дисциплін: навчальний посібник / за ред. А.В. Цьось. Луцьк: ВНУ ім. Лесі Українки, 2010. 132 с.
2. Мудрик С.Б. Рухливі ігри на уроках фізичної культури. Луцьк: Надстир'я, 1996, 155 с.

3. Нісімчук А.С., Падалка О.С., Шпак О.Т. Сучасні педагогічні технології: навчальний посібник / за ред. А.С. Нісімчук. Київ: Вид. центр “Просвіта”, 2000. 368 с.

4. Світельник І. Деякі проблеми впровадження інновацій у систему інформаційного забезпечення вищої фізкультурної освіти. *Концепція розвитку галузі фізичного виховання і спорту в Україні: збірник наукових праць*. Рівне, 2006, №4, С. 61–62.

Humeniuk Iryna

PhD in Philology

State Agrarian and Engineering University in Podilya
Kamianets-Podilskyi

MODERN ISSUES IN TEACHING ENGLISH FOR SPECIFIC PURPOSES

Nowadays a wide cooperation between countries in terms of science, education, economics, engineering and agriculture is developing. All the fields are interrelated with the basis and demands of training professional personnel. The training of agrarian specialists plays an important role certainly. Agriculture is supposed to be one of the most influential economic sectors not only in Ukraine, but all over the world. For further exchange of information, joint production, joint projects, discussing challenges, students exchange, academic mobility - all require specialists not only qualified in the field of agriculture but also competent in mastering the language, especially English. In the sphere of the development of international cooperation the main goal of state educational policy is to implement a set of means to create an integrated system of international linkages in the educational field which would cover both international and national markets for educational services. Internationalization of State Agrarian and Engineering University in Podilya and integration of science-education-industry and the ever-changing demands of modern society require changes in the content of studies and English language teaching methodology. Modern foreign language teaching should combine theoretical and practical learning. We suggest analyzing case method, as one of the non-traditional methods which is consistent with research on foreign language acquisition and gives guidelines for teachers in implementing them in classes or programs for agrarian university students in learning English and outlines the benefits and challenges of case study method with English language learners. The Harvard Business School first used case studies over seventy years ago to teach its graduate students how to analyze actual or simulated business problems. Following Harvard's successful model, business schools around the world have made the case study approach an integral part of their curricula. Case study is an intensive analysis of an individual unit